

[Lone Dybkjær]

tvang organisationerne til at udpege lige mange mænd og kvinder, og at man nægtede dem plads, hvis ikke de kunne, så tror jeg, det ville have en effekt.

Jeg vil også gerne påpege, at jeg synes, det er vigtigt, at man f.eks. sigter efter at få kvinder valgt som formænd for udvalg. Når jeg siger det, er det ikke bare, fordi kvinder absolut skal være formænd, men det er noget af det, der er med til at kvalificere kvinderne til de andre lederposter. Vi ser ofte, at mænd kan referere til, at de har haft en masse af den type poster, det har kvinderne ikke nær så ofte, og dermed bliver de diskvalificeret til, hvad man kan kalde de egentlige lederposter. Derfor vil jeg gerne bede statsministeren, om han ikke kan være lidt mere barsk over for organisationerne.

Tag nu det område, jeg kender til, Danmarks Naturfredningsforening, hvor vi dog trods alt fik en slags aftale; der er intet teknisk i vejen for, at det ikke skulle kunne lade sig gøre. Og for at tage et område, jeg ved der ligger statsministerens hjerte nær, Dansk Jagtforening, dér mener jeg godt man kunne give en dispensation. Det er altså muligt at skelne, og det er muligt at gøre mere, end vi gør. Det ved jeg fra den regering, jeg selv var medlem af.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Fru Lilli Gyldenkilde såvel som fru Lone Dybkjær vendte tilbage til spørgsmålet om amterne og kommunerne, og jeg tror, de fleste af os har det indtryk, at amterne og kommunerne endnu ikke har arbejdet så systematisk og bevidst med ligestillingsopgaverne, som vi kunne ønske os.

Nu er det jo således, at vi her i landet har kommunalt selvstyre, og det hylder vi alle ved festlige lejligheder og respekterer i den daglige lovgivning. Men det synes jeg ikke giver os et problem her. Det må være rimeligt, at de holdninger, som under debatten i dag er kommet til udtryk om, at vi gerne så, at kommunerne og amterne arbejdede mere intenst med ligestillingsagen, kommer til amternes og kommunernes kundskab. Det kan gøres på flere måder. Indenrigsministeren kunne tale med dem, han møder dem ofte. Jeg tror også nok, jeg kan finde udvej for den løsning, at jeg selv i min egen skab af statsminister påtager mig over for kommunerne i kondenseret form at referere de synspunkter, som fra så mange sider under de-

batten i dag er kommet til udtryk. Jeg vil i hvert fald meget gerne give det tilbud, at jeg som statsminister efter denne debat i et brev til organisationerne refererer de synspunkter, som mange ordførere og også jeg selv har lagt vægt på på dette felt.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ja, det skal også nok blive kort, men de tre sidste talere har klandret kommunerne og amterne meget for, at de ikke rigtig har gjort noget inden for ligestillingsområdet. Jeg må da beklageligvis gøre opmærksom på, at i disse kommuner er der altså enten konservative, Venstre- eller socialdemokratiske flertal, og de samme partier sidder som oftest også på borgmesterpladserne. Det er altså jeres egne partifæller, I klandrer.

Jeg tror rent faktisk, det er, fordi de har den fornuftige holdning, at de antager kvinder, når kvinder er bedst, og de antager mænd, når mænd er bedst. Derimod er det, vi gør herinde i Folketinget, at skrive nogle notater og nogle rapporter og ikke disse mere. Ude i kommunerne ved man, hvad man gør, hvad enten man er konservativ, fra Venstre eller socialdemokrat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 7 af Jytte Andersen (S), Grethe Fenger Møller (KF), Hanne Severinsen (V), Lilli Gyldenkilde (SF), Arne Melchior (CD), Lone Dybkjær (RV) og Inger Stilling Pedersen (KRF) (se foran) vedtoges med 102 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om miljø og genteknologi.
Af miljøministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 1/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.